

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului și de către avocatul Ceornea Eduard în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Jenari Denis Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-l Xxxxx, domiciliat r-nul Xxxxx or. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22.01.2018 - 25.09.2018

2. instanța de apel: 11.10.2018 – 03.04.2019

3. instanța de recurs: 29.05.2019 – 24.07.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 25 septembrie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Jenari Denis Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat, în baza:

- art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare;

- art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv spre executare, i-a fost stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 4 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 4 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune îndreptățind prin comportare exemplară încrederea ce i s-a acordat, obligându-l în temeiul alin. (6) lit. a) art. 90 Cod penal, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent, cu aplicarea în privința lui a măsurii preventive - obligațiunea de nepărăsire a țării până la definitivarea sentinței.

Procesul penal în baza art. 155 Cod penal, a fost încetat în temeiul art. 109 Cod penal și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în legătură cu împăcarea părților.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Jenari D. la 06.08.2017, în jurul orei 22:00, aflându-se în orașul Xxxxx, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor, intenționat, acționând în scopul amenințării cu omor sau cu vătămarea intenționată

gravă a integrității corporale sau a sănătății, prin acces liber, a pătruns în sediul întreprinderii SRL „Orhideia Nord”, amplasată pe str. Independenței, 11 din orașul Xxxxx, având asupra sa o butelie de plastic cu capacitatea de 5 litri cu benzină și o brichetă. Intrând în clădirea SRL „Orhideia Nord”, l-a stropit cu benzină pe Postovan Mihail și a aruncat butelia la picioarele acestuia, amenințându-l că-l va incendia.

În aceste circumstanțe, prin acțiunile sale, Jenari D. a trezit apariția la Postovan M. a temerii pentru viața sa, circumstanță în virtutea căreia a existat pericolul realizării amenințărilor cu omor ori a vătămării intenționate grave a integrității corporale sau a sănătății, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate în baza art. 155 Cod penal în prezența calificativelor: *amenințarea cu omor ori cu vătămarea gravă a integrității corporale sau a sănătății, dacă a existat pericolul realizării acestei amenințări.*

Tot el, acționând intenționat și din interes material, în luna decembrie a anului 2016, susținând împreună cu Roșca Dmitri, că are influență asupra angajaților din cadrul Secției de înmatriculare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto din or. Edineț, care în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal, întrunesc calitățile de persoane publice, în atribuțiile de serviciu ale cărora intră obligația de calificare a conducătorilor auto, de examinare a cunoștințelor teoretice și practice în domeniul circulației rutiere în cadrul examenelor pentru obținerea permisului de conducere auto și, respectiv eliberarea permiselor de conducere auto, în scopul de a-i determina pe aceștia să evalueze pozitiv cunoștințele în cadrul examenelor practice ce urmează să le susțină Lungu Dorin și respectiv să-i elibereze permis de conducere auto de categoria „B”, personal a pretins, pentru sine și pentru Roșca Dmitri de la Lungu Dorin mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 500 euro echivalentul a 10 633 lei, iar ulterior în luna aprilie anul 2017, urmărind același scop, a mai pretins de la acesta încă 1000 lei sub pretextul ca, ultimul să nu participe la examenele teoretice și practice, în total suma de 11 633 lei.

Astfel, în scopul realizării intențiilor sale criminale, în una din zilele lunii decembrie a anului 2016, Jenari Denis fiind împreună cu complicele său Roșca Dmitri, susținând în continuare că are influență asupra angajaților din Cadrul Secției de înmatriculare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto din orașul Edineț, care urmează să aprecieze cunoștințele teoretice și practice ale lui Lungu Dorin în cadrul examenului pe urmează să-l susțină ultimul, pentru obținerea permisului de conducere, a pretins și a primit personal de la acesta, în orașul Xxxxx, în apropiere de autogara orașului Xxxxx suma de 500 euro, echivalent a 10 633 lei, iar ulterior în luna aprilie 2017, prin intermediul lui Ursachi V. a mai primit de la Lungu Dorin suma de 1000 lei, în satul Xxxxx r-nul Xxxxx, astfel în total primind de la ultimul suma de 11 633 lei, sub pretextul de a-i transmite în scopul realizării influenței promise, angajaților Secției de înmatriculare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto din orașul Edineț, pentru ca aceștia să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și în rezultat să evalueze pozitiv cunoștințele în cadrul examinării practice ce urmează să le susțină Lungu Dorin și respectiv să-i elibereze permisul conducere auto solicitat, acțiuni încadrate la art. 326 alin. (2) lit. b) Cod

penal în prezența calificativelor trafic de influență, cu semnele de calificare: *pretinderea, acceptarea și primirea personală de bani, pentru sine sau pentru altă persoană care susține, că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două persoane.*

Tot el acționând intenționat și din interes material, în luna decembrie 2016 susținând împreună cu Roșca Dmitri, că are influență asupra angajaților din cadrul Secției de înmatriculare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto din orașul Edineț, care în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal, întrunesc calitățile de persoane publice, în atribuțiile de serviciu ale cărora intră obligația de calificare a conducătorilor auto, de examinare a cunoștințelor teoretice și practice în domeniul circulației rutiere în cadrul examenelor pentru obținerea permisului de conducere auto și respectiv, eliberarea permiselor de conducere auto, în scopul de a-i determina pe aceștia să evalueze pozitiv cunoștințele în cadrul examenelor practice ce urmează să le susțină Spinei Gheorghe și respectiv să-i elibereze permis de conducere auto de categoria „B” , personal a pretins pentru sine, în prezența și fiind ajutat de către Roșca Dmitri, de la Spinei G. mijloace bănești ce nu i se cuvine în sumă de 500 euro, echivalentul a 10 633 lei, iar ulterior, în luna aprilie anul 2017, urmărind același scop, a mai pretins de la acesta încă 1000 lei, sub pretextul ca ultimul să nu participe la examenele teoretice și practice, în total suma de 11 633 lei.

Astfel, în scopul realizării intențiilor sale criminale, în una din zilele lunii decembrie a anului 2016, Jenari D. fiind împreună cu complicele său Roșca D., susținând în continuare că are influență asupra angajaților din cadrul Secției de Înmatriculare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto din orașul Edineț, care urmează să aprecieze cunoștințele teoretice și practice ale lui Spinei G. în cadrul examenului care urmează să-l susțină ultimul, pentru obținerea permisului de conducere, a pretins și a primit personal de la acesta, la domiciliu său din satul Xxxxx raionul Xxxxx suma de 500 euro, echivalent a 10 633 lei, iar ulterior în luna aprilie 2017, prin intermediul lui Ursachi V. a mai primit de la Spinei G. suma de 1000 lei, în satul Xxxxx raionul Xxxxx, astfel în total primind de la ultimul suma de 11 633 lei, sub pretextul de a-i transmite în scopul realizării influenței primise, angajaților Secției de Înmatriculare a Transportului și Calificare a Conducătorilor Auto din orașul Edineț, pentru ca aceștia să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale și în rezultat să evalueze pozitiv cunoștințele în cadrul examenelor practice ce urmează să le susțină Spinei G. și respectiv să-i elibereze permisul de conducere auto solicitat, acțiuni încadrate în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal în prezența calificativelor trafic de influență, cu semnele de calificare: *pretinderea, acceptarea și primirea personală de bani, pentru sine sau pentru altă persoană care susține, că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite de două persoane.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat în sensul art. 61 și 75 Cod penal înăsprirea pedepsei penale, prin excluderea art. 90 Cod penal, cu

încasarea, în temeiul art. 106 Cod penal, în mod solidar de la Jenari D. a mijloacelor bănești în sumă de 23 266 lei, ce constituie obiectul material al infracțiunii și încasarea în sensul art. art. 227, 229 Cod de procedură penală a cheltuielilor judiciare în sumă totală de 5288, 83 lei, cerințe eronate respinse prin prisma art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, cu trimitere la Legea nr. 316 din 22.12.2017 (în vigoare din 09.02.2018) ce a fost abrogată, în rest menținându-se dispozițiile sentinței instanței de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2019, a fost admis apelul declarat, fiind casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Jenari D. a fost considerat condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare; art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare. În corespundere cu art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, definitiv spre executare fiindu-i stabilită pedeapsa închisorii pe termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În temeiul art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal și art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, a fost dispusă încasarea de la Jenari D. a mijloacelor bănești în valoare de 23 266 lei, ce constituie obiectul material al infracțiunii. În rest, dispozițiile sentinței în latura încetării procesului penal pe art. 155 Cod penal, în temeiul art. 109 Cod penal și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală și respingerea solicitării acuzatorului de stat de încasare de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, a fost menținută.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, în ce privește pedeapsa numită inculpatului, deși prima instanță corect a reținut și just a calificat acțiunile criminale, totuși deliberând asupra cuantumului și categoriei ei, nu a reușit să o individualizeze în măsura în care să o facă a fi una proporțională faptelor comise cu un efect preventiv convingător, pe măsură să evite recidivarea inculpatului, fapt pentru care împărtășind opinia părții acuzării, a dispus înăsprirea ei, prin excluderea prevederilor art. 90 Cod penal.

În acest sens instanța de apel a reținut, personalitatea inculpatului, ce nu este la prima abatere de lege, anterior fiind în repetate rânduri atras la răspundere contravențională și respectiv penală, fapt ce rezultă din cazierul contravențional anexat la materialele cauzei (f.d. 76 vol. 3) și revendicările de la (f.d. 225, 247 vol.1, 77 vol.3), acordându-i-se posibilitatea de a-și revedea acțiunile și a-și face concluziile necesare, întru excluderea recidivării, ceea ce însă nu s-a reușit, el continuându-și activitatea criminală prin comiterea de noi fapte antisociale pasibile răspunderii penale.

Fiind cea mai aspră pedeapsă din categoria celor stabilite la art. 62 Cod penal, ea rămâne a fi în sensul art. 61 Cod penal o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a persoanelor condamnate, inclusiv pentru comiterea infracțiunilor grave catalogate la art. 16 alin. (4) Cod penal, din categoria cărora face parte și infracțiunile prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, comise de către inculpat, prin complicitate cu Roșca D., în privința cărui, prin încheierea

Judecătoria Drochia (sediul Xxxxx) din 31.05.2018, cauza a fost disjunctă (f.d.157 vol.3).

Drept urmare, instanța de apel a stabilit că eficacitatea controlului din partea statului, în care persoana vinovată de comiterea unei infracțiuni similare, de care este învinuit și inculpatul se diminuează pe motiv, că funcția de prevenire a unor asemenea fapte ilicite nu-și va atinge scopul, prin urmare întru atingerea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea celui vinovat, precum și prevenirea comiterii atât de către el, cât și de către alte persoane a faptei penale, instanța de apel, prin admiterea cerințelor formulate de apelant, a dispus înăsprirea pedepsei penale, chiar și în situația în care inculpatul își recunoaște vinovăția, acceptând procedura simplificată de judecare a cauzei pentru a putea beneficia de reducerea limitelor de pedeapsă, conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, împrejurări ce în sensul art. 90 Cod penal nu mai pot fi invocate și apreciate drept circumstanțe care-i atenuază răspunderea penală.

În altă ordine de idei, instanța de apel a împărtășit opinia părții acuzării referitor la netemeinicia soluției instanței de fond privind neîncasarea de la inculpat a mijloacelor bănești în valoare de 23 266 lei, ce constituie obiectul material al infracțiunii, or în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri.

În ce privește solicitarea procurorului de încasare de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de totală de 5 288,83 lei, formate din cheltuielile legate de efectuarea expertizei medico - legală a victimei Postovan N., inclusiv în vederea depistării urmelor papilare pe butelia din plastic, ridicată în cadrul cercetării la fața locului, în încăperea întreprinderii SRL „Orhideia Nord” or. Rîșcani, cu întocmirea rapoartelor în acest sens în sumă de 1808,00 lei, respectiv cheltuielile suportate la investigarea cauzei penale în sumă de 3480, 83 lei, ce includ (antrenarea OUP în sumă de 2192, 63 lei, salariul procurorului, inclusiv și primele de asigurare în sumă totală de 1247, 80 lei), instanța de apel deși a reținut eroarea de drept admisă de către instanța de fond, ce și-a motivat soluția respingerii ei prin prisma art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, abrogat prin Legea nr. 316 din 22.12.2017 (în vigoare din 09.02.2018), totuși a stabilit caracterul neobiectiv, reieșind din obligația pozitivă a statului, în sensul art. 6 par. 2 a Convenției, prin intermediul OUP de a demonstra în sensul art. art. 24 și 56 Cod de procedură penală, vinovăția persoanei, fiindu-le atribuită în sensul art. art. 96 - 97 Cod de procedură penală, sarcina probațiunii, persoana acuzată de un delict beneficiind de „prezumția nevinovăției”, stipulată la art. 8 Cod de procedură penală, fiind liberată de obligația de a-și demonstra nevinovăția.

Astfel, ținând cont de faptul, că raportul de expertiză medico-legală a victimei din 07.08.2017 (55-56), precum și raportul de expertiză Nr. 34/12/2-R-1238 din 25.08.2017 (f.d. 61-64), au fost utilizate în sensul art. 93 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală în calitate de probe, instanța de apel a considerat nefondată solicitarea procurorului - apelant privind încasarea de la inculpat a costului

expertizelor menționate, urmând ca costul lor să fie suportat de către ordonatorul expertizei judiciare, din mijloacele alocate pentru efectuarea expertizelor din bugetul alocat.

În rest, dispozițiile sentinței în latura încetării procesului penal pe art. 155 Cod penal, în temeiul art. 109 Cod penal și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală nefiind atacată, au fost menținute.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Vlas E. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar, invocă:

- instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, nu a ținut cont de circumstanțele cauzei, de persoana celui vinovat, de faptul că a recunoscut vina, se caracterizează pozitiv la locul de trai, are doi copii minori la întreținere, antecedentele penale sunt stinse;

- instanța de apel nu a stabilit dacă scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea pedepsei cu închisoare;

- instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal, greșit a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc numai prin izolarea de societate.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Ceornea E. în numele inculpatului, prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar, invocă:

- instanța de apel în mod pripit și nemotivat a admis cerințele apelantului în partea ce ține de neaplicare față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal și respectiv în mod greșit a individualizat pedeapsa inculpatului;

- instanța de apel a dat o apreciere eronată argumentelor părților, astfel în corespundere cu prevederile art. 75, 76 Cod penal, urma să țină cont de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicare asupra corectării sau reeducării vinovatului și de condițiile de viață ale familiei acestuia;

- instanța de apel urma să aprecieze existența circumstanțelor atenuante cum ar fi: recunoașterea de către inculpat a vinovăției, este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, este angajat în câmpul muncii, la locul de trai se caracterizează pozitiv, care nu au fost luate în considerație;

- în partea ce ține de constatările instanței privitor la comiterea infracțiunii de către inculpat care anterior a mai fost atras la răspundere penală, instanța de apel urma să aplice prevederile art. 110, 111 Cod penal;

- reieșind din faptul că pedepsele cu muncă neremunerată și cu amendă aplicate anterior inculpatului, au fost ispășite, iar răspunderea inculpatului în alte cauze a fost înlăturată în legătură cu împăcarea părților, sentințele anterioare nu pot fi luate

în considerație, de către instanța de judecată drept circumstanță agravantă și respectiv nu pot servi drept temei în vederea individualizării pedepsei inculpatului;

- instanța de judecată la aprecierea pedepsei inculpatului, nu numai că nu a aplicat prevederile art. 76 alin. (2) Cod penal, dar a ignorat și prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, nereducând pedeapsa sub limita minimă și în vederea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal;

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursurilor declarate, solicitând a decide inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța și-a argumentat suficient soluția în partea pedepsei, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursurile declarate, avocații, invocă ca temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*, nefiind de acord cu aplicarea pedepsei reale cu închisoare, în privința inculpatului, solicitând a menține sentința, prin care lui Jenari D. i-au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei.

În același timp, Colegiul penal constată că recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiurile invocate pentru recurs, în raport cu circumstanțele și

materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speța nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 326 alin. (2) lit. b), art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunilor contra buneii desfășurări a activității în sfera publică, prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b); art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 171 verso-172 v. III), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sancțiunea art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune gravă.

Instanța de recurs reține, că prima instanță a stabilit inculpatului în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv spre executare, pedeapsa închisorii pe termen de 4 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea acesteia, pe o perioadă de probațiune de 4 ani. Însă, instanța de apel, a casat sentința și a stabilit lui Jenari D. în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor numite, definitiv spre executare pedeapsa închisorii pe termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsă, a admis apelul procurorului și a casat sentința, aplicând inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, motivând corespunzător temeiurile neaplicării pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pe o perioadă de probațiune.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanța de apel just a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, se caracterizează satisfăcător la locul de trai, antecedentele penale sunt stinse, are la întreținere doi copii minori, la fel a luat în considerație personalitatea inculpatului, care nu este la prima abatere de la lege, anterior fiind în repetate rânduri atras la răspundere contravențională și penală, fapt ce rezultă din cazierul contravențional (f.d. 76 v. III) și revendicare (f.d. 247 v. II), acordându-i-se posibilitatea de a-și revedea acțiunile și a-și face concluziile necesare, ceea ce însă nu a reușit, el continuându-și activitatea criminală prin comiterea de noi fapte antisociale pasibile răspunderii penale.

Totodată, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva motive ce ar concluziona că nu este rațional ca inculpatul Jenari D. să nu execute pedeapsa cu închisoare, prevăzută de lege, astfel pedeapsa cu închisoare stabilită lui Jenari D., cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru infracțiunile prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b), art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, care fac parte din categoria celor grave, nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform alin. (1) al normei menționate, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.*

Deci, o condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal constituie concluzia instanței că nu este rațional ca făptuitorul să execute pedeapsa stabilită. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră întemeiate considerentele instanței de apel că, în prezenta cauză, nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență. Astfel, instanța de recurs nu poate neglija revendicarea anexată la materialele cauzei, potrivit căreia, se atestă faptul că anterior inculpatul a mai săvârșit infracțiuni, fapt menționat și în cererea de recurs de către avocatul Ceornea E., astfel se atestă faptul că comiterea infracțiunilor, pentru inculpatul Jenari D. a devenit o deprindere, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale. În urma celor expuse, Colegiul penal respinge argumentul recurentului, precum că sentințele anterioare nu pot fi luate în considerație, de către instanța de judecată drept circumstanță agravantă și respectiv nu pot servi drept temeii în vederea individualizării pedepsei inculpatului, or acestea nu au fost constatate drept circumstanță agravantă, însă au fost apreciate din punct de vedere al personalității inculpatului, de care instanța de apel just a ținut cont la stabilirea pedepsei acestuia.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului în baza art. 326 alin. (2) lit. b); art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, pedeapsă cu închisoare, cu executarea reală a acesteia, care este în limita sancțiunilor normelor penale menționate, ținându-se cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocaților, precum că instanța de apel a numit inculpatului o pedeapsă neechitabilă, fără o argumentare plauzibilă, privind inoportunitatea aplicării suspendării condiționate a executării pedepsei.

Cu referire la un alt motiv de critică din recursuri, prin care menționează, că inculpatul vina în comiterea infracțiunii și-a recunoscut-o integral, s-a căit sincer de cele comise, este căsătorit, are 2 copii minori la întreținere, instanța de recurs consideră, că împrejurările în cauză nu sunt suficiente pentru a răsturna soluția instanței de apel.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6), 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Jenari D., de către instanța de apel, a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursurilor declarate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului și de către avocatul Ceornea Eduard în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 03 aprilie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Jenari Denis Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 24 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie